

Forgách András: Kínai mosószalon

Pálfi Bernadette

- Szinopszis 1. –
- Összekuszált önismereti felmérő neonfényben –
- Logline: Egy élete delelőjén lévő férfi, késő esti időpontban belép egy titokzatos mosodába, ahova nem ruhamosás céljából érkezett. Miután megegyezik a helység tulajával az adott szolgáltatásban, egyedül marad a helyiségben és a mosógép zakatolását figyelve vár. A mosás lejártával beteljesül a szembesülés.
- Történet fontossága: A novellákban visszatérő motívum a semmi/üresség érzete, az ezzel való szembesülés, valamilyen érték feladásának (felszabadító) élménye. Ezekre a történetekre az abszurd vonal jellemző, ahol az irónia és az én döntéseinek megkérdőjelezése központi elem. Az elbeszélő gyakran sodródik és kénytelen szembesülni saját abszurd döntéseivel vagy a bemutatott rendszer parodisztikus mechanizmusával. Vizuálisan az én-feloldódásának hasonló élményét szeretném a filmben bemutatni, ahol egy ismerős, nagyvárosi környezetben és hangulatban a főszereplő konfrontálódik önmagával és régi történeteivel.
- Műfaj: Kisjátékfilm, max. 3 p.
- Záró akkord: Félelmetes élmény mosodába vinni a szennyest.

Cselekmény:

Egy késő esti időpontban egy öregedő, ötvenes férfi belép egy automata mosószalonba, üres sporttáskával a vállán. A mosószalon ajtaján lévő csengő röviden megszólal, egy kis pultnál lévő sápadt kínai nő kifejezéstelen arccal felnéz. A sporttáskás férfinak csupán sziluettjét látjuk a mosószalon félhomályban úszó neonfényében, ahogy a pulthoz közeledik. A kínai nő gyanúsán követi az érkező vendég lépteit, aki a pult előtt pár lépéssel megáll, mindkét kezét farzsebébe csúsztatja, majd ezekből tömérdek aprópénzt csurgat a linóleumos padlóra. Felteszi a pultra az üres táskát, kiczipározza, belseje teljesen üres. A kínai nő bólint, mindent ért, hátravonul a mosoda egy ismeretlen zugába, kezében a sporttáskával, magára hagyva a vendéget.

A mosoda kirakatából látható, ahogy a férfi leül egy mosógép elé, elindítja. A mosógép üresen, gépiesen zakatol, a férfi mereven figyeli a forgást, belemerül a hipnotikus, bódító

üresjáratú sodrásba. Kísértetszerű léptekkel egy sápadt, karikás szemű nő, pongyolába bújva elvonul egy szennyes kosárral kezében. Nem néznek egymásra, a nő észrevehetetlenül elillan a férfi mellett.

Váratlanul, a férfi háta mögött egy szárítókötélen élénk ritmusos swing zenére különböző fazonú színes ruhák sorjáznak balról, jobbra, haladva. A pár másodperces látványt gyorsan eltakarja egy színházi vörös függöny. Mire a függöny újra kinyílik, a mosógép halk zakatolása hallatszik. A férfi fáradt arckifejezése tükröződik a mosógép kör alakú ajtajában. Hirtelen fülsüketítő telefoncsörgés hallatszik. Leáll a mosógép. A férfi kinyitja ajtaját, és kihúzza egy piros telefonkészüléket, füléhez tartja. A telefonkészülékből fülsüketítő, morajló tapsvihar hallatszik. A férfi lassú mozdulattal leteszi a készüléket. A taps elnémul.

Háta mögött, a mosoda kirakata előtt egy hasonló fazonú férfi sötét sziluettje jelenik meg, kezében telefonkagyló. A mosoda fényei kikapcsolnak, majd pár másodpercen belül újra világos lesz. A férfi helyén már csak lucskos, vizes ruhái tapadnak a mosógép előtti ülőhelyhez. A kínai nő rutinosan oda siet, és egy bogban beemeli a csuromvizes ruhaköteget az ismerős sporttáskába.

Narráció:

„A következő történetnek nincs tanulsága. Megtörtént, megtörtént, gondolta F., csak ezt nem értette, hogy miért történt. Ez a nem- értés legalább annyira érdekelte, mint maga az, ami történt. Egy másodperc törtrészének a törtrészén múlt minden. Ezt a kis törtrészt kéne elemezni tudni, behatolni ennek az ezredmásodpercnek a tektonikájába, gondolta F., és kozmikus méretűvé kéne növeszteni.

Talán ezért szeretett nagyvárosban élni. A nagyvárosok tele vannak véletlen találkozásokkal, és véletlen beszélgetésekkel: az a dolguk a nagyvárosoknak- gondolta F., hogy tele legyenek véletlenekkel és névtelenekkel.

Ugyan F. általában törekedett rá, hogy értse, mit miért csinál, rövid-és hosszútávon, és kétségkívül hitt bizonyos misztikus erőkben, a véletlenben és a klasszikus pszichoanalízisben, de legtöbbször szándékosan feladta, hogy értse, ami történik.”